

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๐/๒๕๖๐

วันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายทันฉลอง รุ่งวิฑู (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของรัฐสภา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ศาลอาญา และศาลฎีกา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๑๒ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายทันฉลอง รุ่งวิฑู (ผู้ร้อง) อ้างว่า ผู้ร้องต้องคำพิพากษาศาลอาญา หมายเลขคำที่ อย. ๘๔๓๖/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ อย. ๑๑๘๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๖ วรรคสอง และมาตรา ๙๑ ผู้ร้อง อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน และได้ยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ คดีถึงที่สุดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และขอแก้ไขเพิ่มเติมฎีกา

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติด

ให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลอาญาเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ และแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ ขอให้ศาลอาญาปรับบทและกำหนดโทษของผู้ร้องใหม่ หรือส่งให้ศาลฎีกาพิจารณาประกอบฎีกา แต่ศาลอาญาไม่มีคำสั่งตามคำร้องขอของผู้ร้อง และศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลอาญาอีกครั้ง ขอให้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ศาลอาญาได้แจ้งคำสั่งต่อผู้ร้องว่า แม้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีโอกาสพิสูจน์ความจริงได้ แต่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติชัดเจนว่าไม่ใช่บังคับแก่คดีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก่อนพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง เมื่อคดีนี้ถึงที่สุดแล้วกรณีจึงมิใช่คดีค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับตามมาตรา ๘ วรรคสอง ดังนั้น กรณีตามคำร้องจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ และกรณีตามคำร้องไม่มีเหตุที่จะต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ให้ยกคำร้อง

ผู้ร้องอ้างว่าในคดีอาญาดังกล่าว ศาลอาญารับฟังข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องครอบครองยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เกินกว่าปริมาณที่กำหนด แต่รับฟังไม่ได้ว่าผู้ร้องมีเจตนาหรือพฤติการณ์เพื่อจำหน่าย แต่เนื่องจากรัฐสภาได้ตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติว่า “... การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามปริมาณดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ...” ดังนั้น ผู้ร้องซึ่งครอบครองยาเสพติดมีปริมาณสารบริสุทธิ์หรือจำนวนหน่วยการใช้ในปริมาณที่กฎหมายกำหนด จึงต้องด้วยบทสันนิษฐานเด็ดขาดให้ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย โดยไม่ให้จำเลยหรือผู้กระทำผิดซึ่งรวมถึงผู้ร้องได้นำสืบพิสูจน์เจตนาหรือพฤติการณ์ของตนตามที่ถูกฟ้อง และไม่ให้ศาลได้พิจารณาถึงเจตนาและการกระทำที่แท้จริงของจำเลยหรือผู้ร้องตามฟ้องว่าครอบครองยาเสพติดให้โทษไว้เพื่อจำหน่ายหรือไม่ ผู้ร้องจึงต้องคำพิพากษาอย่างไม่เป็นธรรมว่าเป็นผู้ครอบครองยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้เพื่อจำหน่าย ทั้งที่ปริมาณสารบริสุทธิ์หรือจำนวนหน่วยการใช้ไม่เป็นข้อเท็จจริงที่รับฟังอย่างมั่นคงให้เป็นที่ประจักษ์โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยหรือผู้ร้องมีเจตนาหรือพฤติการณ์เพื่อจำหน่ายแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพเนื่องจากถูกจำกัดสิทธิในการต่อสู้คดี

- ๓ -

เพื่อพิสูจน์ตนเองอย่างเต็มที่ในคดีอาญา การกระทำของรัฐสภาในการตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๘ วรรคสอง และต้องด้วยมาตรา ๕

ต่อมาสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้สันนิษฐานว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย...” ผู้ร้องอ้างว่าบทบัญญัติดังกล่าวขัดต่อหลักนิติธรรม เนื่องจากได้บัญญัติมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ให้บทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๑๗ วรรคสอง และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่คดีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาบังคับแก่คดีดังกล่าวต่อไปจนกว่าคดีถึงที่สุด ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง จึงเป็นการตรากฎหมายที่มีผลใช้บังคับไม่เป็นการทั่วไปและมุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง การกระทำของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

เมื่อการกระทำของรัฐสภาและสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ แล้ว ผลแห่งการกระทำนั้นย่อมขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ด้วย ผู้ร้องจึงขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง

- ๔ -

และมาตรา ๒๕ วรรคสอง และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ หรือไม่ และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ หรือไม่

นอกจากนี้ การที่ศาลอาญาและศาลฎีกาพิจารณาคำร้องและมีคำสั่งตามคดีหมายเลขแดงที่ อย. ๑๑๘๑/๒๕๕๘ โดยใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายอันเป็นผลจากการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาใช้บังคับแก่คดี การกระทำของศาลอาญาและศาลฎีกาย่อมเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง จึงขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า การพิจารณาคดีและออกคำสั่งของศาลอาญาและศาลฎีกาในคดีดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมีคำสั่งให้ศาลทั้งสองดำเนินการให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง และขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาคำร้องและออกคำสั่งของศาลอาญาดำเนินการตามหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคสาม มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมีคำสั่งให้ศาลอาญาดำเนินการให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ผู้ร้องได้ขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

- ๕ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของรัฐสภาและสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ นั้น เป็นกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการตรากฎหมาย ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๘ ประกอบมาตรา ๒๖๓ ได้บัญญัติกระบวนการร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยกำหนดให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เสนอความเห็นดังกล่าวต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยหรือให้นายกรัฐมนตรีส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคสอง และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ หรือไม่ และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ หรือไม่ นั้น เป็นกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ซึ่งในคดีนี้ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องได้ใช้สิทธิทางศาลแต่ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์

- ๖ -

ตามมาตรา ๒๑๒ แม้ศาลยุติธรรมไม่ส่งคำโต้แย้ง แต่ผู้ร้องยังมีช่องทางตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

สำหรับคำขอของผู้ร้องที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอาญาและศาลฎีกาเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ นั้น ก็ไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลตามรัฐธรรมนูญบัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๓ -

(คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๐)

(นายจรัญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ